

În al treilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a interpretat în mod eronat Anexa XIII la Regulamentul REACH, atunci când a statuat că pârâta nu a săvârșit o eroare evidentă prin neluarea în considerare a datelor obținute în condiții relevante, și a denaturat motivele formulate de reclamante și probele invocate în acest context, încălcând dreptul reclamantelor de a fi ascultate.

În al patrulea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aprecierea probelor și a denaturat probele care i-au fost prezentate.

- (¹) – Decizia ECHA din 27 iunie 2018 de înscriere a substanțelor octametilciclotetrasiloxan (D4), decametilciclopentasiloxan (D5) și dodecametilciclohexasiloxan (D6) pe lista substanțelor identificate în vederea includerii la termen în anexa XIV la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, rectificare în JO 2007, L 136, p. 3).
- (²) – Regulamentul (UE) 2018/35 al Comisiei din 10 ianuarie 2018 de modificare a anexei XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), în ceea ce privește substanțele octametilciclotetrasiloxan (D4) și decametilciclopentasiloxan (D5) (JO 2018, L 6, p. 45).
- (³) – Regulamentul (UE) nr. 253/2011 al Comisiei din 15 martie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) în ceea ce privește anexa XIII (JO 2011, L 69, p. 7).

Recurs introdus la 17 septembrie 2021 de Irish Wind Farmers' Association Clg, Carrons Windfarm Ltd, Foyle Windfarm Ltd, Greenoge Windfarm Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 7 iulie 2021 în cauza T-680/19, Irish Wind Farmers' Association și alții/Comisia

(Cauza C-578/21 P)

(2021/C 462/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Irish Wind Farmers' Association Clg, Carrons Windfarm Ltd, Foyle Windfarm Ltd, Greenoge Windfarm Ltd (reprezentanți: M. Segura Catalán, abogada, și M. Clayton, avocate)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță și procedurii de recurs.

Motivele și principalele argumente

Recursul este întemeiat pe două motive.

Prin intermediul primului motiv, recurenții consideră că Tribunalul a interpretat în mod eronat articolul 108 TFUE și articolul 4 din Regulamentul 2015/1589 (¹) atunci când a considerat că evaluarea măsurii de ajutor în cauză nu impunea Comisiei să inițieze procedura formală de investigare în lipsa unor dificultăți serioase în ceea ce privește clasificarea sa ca ajutor de stat și compatibilitatea sa cu piața internă.

Primul motiv cuprinde șase aspecte.

Primul aspect este întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește întinderea obligației Comisiei de a examina elementele de fapt și de drept în cazul unui ajutor ilegal.

Al doilea aspect este întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit un tratament diferențiat al informațiilor transmise de statele membre și de reclamanți.

Al treilea aspect este întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la evaluarea duratei examinării preliminare.

Al patrulea aspect este întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la stabilirea sarcinii probei care trebuie îndeplinită de reclamanți.

Al cincilea aspect este întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când nu a luat în considerare relevanța pentru prezenta cauză a sistemului din Regatul Unit.

Al șaselea aspect este întemeiat pe faptul că Tribunalul a dedus o concluzie eronată din natura tehnică a metodelor de evaluare a valorii anuale nete în cazul instalațiilor de producere a energiei electrice bazate pe combustibili fosili.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenții consideră că Tribunalul a denaturat elementele de probă prezentate de reclamanți.

(¹) – Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii (JO 2015, L 248, p. 9).

Recurs introdus la 21 septembrie 2021 de Ryanair DAC, Laudamotion GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 12 iulie 2021 în cauza T-866/19, Ryanair și Laudamotion/Comisia

(Cauza C-581/21 P)

(2021/C 462/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Ryanair DAC, Laudamotion GmbH (reprezențanți: E. Vahida, avocat, S. Rating, abogado, și I.-G. Metaxas-Maranghidis, dikigoros)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate;
- trimiterea cauzei la Tribunal pentru rejudecare;
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurentele invocă două motive.

Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii și a denaturat faptele (1) atunci când a considerat că prioritatea Regulamentului privind sloturile orare (¹) este relevantă pentru a stabili dacă Normele de repartizare a traficului (²) presupun măsuri de punere în aplicare și (2) prin faptul că nu a luat în considerare desfășurarea normală a evenimentelor atunci când a stabilit natura artificială a unei cereri a recurentelor privind adoptarea unei măsuri de punere în aplicare de către coordonatorul de sloturi.

În plus, recurentele susțin că Tribunalul nu și-a motivat constatările din ordonanța atacată.

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 95/93 al Consiliului din 18 ianuarie 1993 privind normele comune de alocare a sloturilor orare pe aeroporturile comunitare (JO 1993, L 14, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 204).

(²) Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1585 a Comisiei din 24 septembrie 2019 privind stabilirea normelor de repartizare a traficului în temeiul articolului 19 din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului pentru aeroporturile Amsterdam Schiphol și Amsterdam Lelystad (JO 2019, L 246, p. 24 [notificată cu numărul C(2019) 6816] (JO 2019, L 246, p. 24)).